

- θέτου ἔχει τινὰ λόγον· ἐκ γὰρ τῆς Δευτέρας
 κῆς ὑπῆρχε φυλῆς· Δαθάν δὲ, καὶ Ἀβειρών,
 καὶ Ἐλιὰβ, ἐκ τοῦ Ῥουβὴν τὸ γένος κατὰ-
 γοντες, ποίαν ἔχουσι τῆς στάσεως ἀφορ-
 μὴν ; 381.
- ΛΓ'. Τί ἐστὶ, «Μὴ πρόσχης εἰς τὴν θυσίαν αὐ-
 τῶν ;» 381.
- ΛΔ'. Διὰ τί προσέταξεν ὁ Θεὸς τὰ τῶν θυσια-
 στῶν πυρεῖν τῷ θυσιαστηρίῳ γενέσθαι περί-
 θεμα ; 384.
- ΛΕ'. Πῶς νοητέον τὰ περὶ τῆς πυρρᾶς δαμά-
 λεως διηγορευμένα ; 385.
- ΛΣ'. Διὰ τί ἀκάθαρτον εἶναι λέγει μέχρις ἐσπέρας
 καὶ τὸν περιρραίνοντα καὶ τὸν περιρραϊνό-
 μενον ; 385.
- ΛΖ'. Τί δήποτε ὠργίσθη τῷ Μωσῇ καὶ τῷ Ἀα-
 ρὼν ὁ δεσπότης Θεός, ἥνίκα τὸ ὕδωρ ἐκ
 τῆς πέτρας ἐξήγαγον ; 388.
- ΛΗ'. Τί δήποτε διὰ τοῦ χαλκοῦ ὄψεως θεραπεῦ-
 σαι προσέταξεν ὁ Θεός τὰ τῶν ὄψεων δῆγ-
 ματα ; 388.
- ΛΘ'. Εἰ μάντις ἦν ὁ Βαλαάμ, τί δήποτε τὸν
 Κύριον ἠρώτα ; 389.
- Μ'. Τίνος χάριν κελεύσας αὐτῷ μὴ ἀπελθεῖν,
 πάλιν ἐκέλευσεν ἀπελθεῖν ; 389.
- ΜΑ'. Διὰ τί κελεύσας ἀπελθεῖν, διὰ τοῦ ἀγγέ-
 λου τὴν πορείαν καλῶει ; 389.
- ΜΒ'. Καὶ ποίαν ἰσχὺν εἶχεν ἡ τοῦ μάντεως ἀρχή,
 μὴ βουλομένου Θεοῦ ; 389.
- ΜΓ'. Τί ἐστὶν, «Ὡς δόξα μονοκέρωτος αὐτῷ ;»
 392.
- ΜΔ'. Τί ἐστὶν, «Οὐκ ἐπορεύθη Βαλαάμ κατὰ τὸ
 εἰθὺς εἰς συνάντησιν τοῖς οἰωνοῖς ;» 393.
- ΜΕ'. Τίνος ἐνεκα πάλιν ἀριθμηθῆναι προσέταξε
 τὸν λαὸν ὁ Θεός ; 396.
- ΜΣ'. Τί δήποτε κλήρῳ μερισθῆναι τὴν γῆν προσ-
 έταξεν ὁ Θεός ; 396.
- ΜΖ'. Τί δήποτε μαρτυρήσας ὁ δεσπότης Θεός
 τῷ Ἰησοῦ, ὅτι ἔχει πνεῦμα Θεοῦ ἐν αὐτῷ,
 προσέταξε τῷ Μωσῇ ἐπιθεῖναι αὐτῷ τὰς
 χεῖρας ; 397.
- ΜΗ'. Διὰ τί τῶν Μαδιανιτῶν τὰς ἀνδρὶ συνημ-
 μένας ὁ νομοθέτης ἀναιρεθῆναι προσέτα-
 ξεν ; 400.
- ΜΘ'. Διὰ τί τοὺς σταθμοὺς ἀναγράπτους ὁ νο-
 μοθέτης πεποίηκεν ; 400.
- Ν'. Τί δήποτε τῷ ἀκουσίως πεφονευκότι μετὰ
 τὴν τοῦ ἀρχιερέως τελευτὴν ὀρίζει τὴν κά-

- θοδον ; 400.
- ΝΑ'. Τίνος χάριν τὰς φυλάς διακεκρίσθαι προσ-
 έταξεν ; 400.

ΕΙΣ ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟΝ

Ἐρωτήσεις.

- Α'. Διὰ τί τὸ πέμπτον βιβλίον τοῦ νομοθέτου
 Δευτερονόμιον ἐκλήθη ; 401.
- Β'. Πῶς νοητέον τὸ, «Ἄκουε, Ἰσραὴλ, Κύριος
 ὁ Θεός σου, Κύριος εἷς ἐστὶν ;» 409.
- Γ'. Τὸ, «Ἀγαπήσεις Κύριον τὸν Θεόν ἐξ ὅλης
 τῆς καρδίας σου», καὶ τὰ ἐξῆς, πῶς νοη-
 τέον ; 409.
- Δ'. Τί δήποτε κατὰ τοῦ Θεοῦ ἐμνῦναι διαγο-
 ρεύει ὁ νόμος ; 409.
- Ε'. Πῶς νοητέον τὸ, «Οὐκ ἐκπειράσεις Κύριον
 τὸν Θεόν σου ;» 412.
- Σ'. Τί δήποτε ἀπαγορεύει ὁ νόμος τὰς πρὸς
 τοὺς ὁμόρους ἀλλοφύλους ἐπιγαμβρίας ; 412.
- Ζ'. Τίνος λέγει υἱοὺς Ἐνᾶκ ; 413.
- Η'. Πῶς νοητέον, «Ὁ γὰρ Κύριος ὁ Θεός ὑμῶν,
 οὗτος Θεός τῶν Θεῶν, καὶ Κύριος τῶν Κυ-
 ρίων ;» 416.
- Θ'. Πῶς νοητέον, «Οὐ ποιήσετε πάντα ἃ ἡμεῖς
 ποιοῦμεν ὧδε σήμερον, ἕκαστον τὸ ἀρεστὸν
 ἐνώπιον αὐτοῦ ;» 416.
- Ι'. Τὰς δεκάτας τοῖς ἱερεῦσι προσφέρειν νομο-
 θετήσας, πῶς ἔφη, «Οὐ δυνήσῃ φαγεῖν ἐν
 ταῖς πόλεσίν σου τὰ ἐπιδέκατα τοῦ σίτου
 σου, καὶ τοῦ ἐλαίου σου ;» 417.
- ΙΑ'. Τί δήποτε συνεχῶς ἀπαγορεύει τὴν τοῦ αἵ-
 ματος βρώσιν ; 420.
- ΙΒ'. Ἐκ ποίως δυνάμεως ὁ τὰ ἐναντία διδάσκων
 προφήτης θαυματουργεῖ ; 420.
- ΙΓ'. Τί ἐστὶν, «Οὐ φοιθήσετε, καὶ οὐκ ἐπιθήσετε
 φαλάκρωμα ἀνὰ μέσον τῶν ὀφθαλμῶν ὑμῶν
 ἐπὶ νεκρῷ ;» 421.
- ΙΔ'. Διὰ τί τὸ πεπηρωμένον πρωτότοκον ἀπα-
 γορεύει προσφέρειν ; 424.
- ΙΕ'. Τίς ὁ τῶν ἄζύμων λόγος ; 424.
- ΙΣ'. Τί ἐστὶ, «Δικαίως τὸ δίκαιον διώξετε ;» 424.
- ΙΖ'. Τί ἐστὶ, «Ἐὰν ἀδυνατήσῃ ἀπὸ σοῦ ῥῆμα
 ἐν κρίσει ἀνὰ μέσον αἵματος, καὶ ἀνὰ μέσον
 κρίσεως, καὶ ἀνὰ μέσον ἀφῆς», καὶ τὰ ἐ-
 ξῆς ; 424.
- ΙΗ'. Τί δήποτε κελεύει τὸν ἄρχοντα ἵππους μὴ